

Ihminen, miksikä itket?

Eliaan lähetykskirje kärsiville.

Sä suret, ihminen, ja elämäsi tuntuu raskahalta. Sairaus sua vaivaa, köyhyys painaa sinua, ja murheet valtaa mielesi. Äiti on kadottanut lapsensa, mies rakastetun vaimonsa. Leski on ilman työnansiota, perheenisä makaa sairasvuoteella. Pienet lapset itkien halajavat leipää, oi, miten elämä on raskas.

Miksi suret? Sen vuoks' suret, ettet tunne elämää. Sinä et tiedä, minkätähden tulet tänne kärsimään, niin paljon kärsimään ja niin vähän iloa nauttimaan. Sinä et tiedä, kuka sinut tänne on lähettänyt, ja mitä sinulla täällä on tekemistä. Sinä kuljet pimeydessä, kamala välttämättömyys sua painaa. Tekeekö Jumala väärin?

Ei, ystävänä, pois se. Jumala ei tee vääryyttä, Jumalako, joka on itse rakkaus, tekisi vääryyttä! Eihän toki, se on ainoastaan oman tietämättömyytesi syy, ettet tunne Jumalan oikeutta. Mutta Jumala on vanhurskas ja laupias, äläkä sentähden sure.

Tiedätkö, mitä Jumala on sinulle antanut, sinulle niinkuin kaikille muille? Jospa sen tietäisit, jospa sen uskoisit, et silloin enää surisi, Jumala on antanut sinulle oman kuolemattomuutensa, ajattele, kuolemattomuutensa! Sinä olet kuolematon, olet olento, joka et koskaan voi kuolla.

Mutta kuolevathan kaikki ihmiset! Ei, eivät suinkaan, ainoastaan heidän ruumiinsa kuolee, mutta sielu, se elää. Sielu! Tunnetko oman sielusi? Tiedätkö, kuka se on? Oi, sillä on pitkä historia. Kuule nyt, niin tahdon kertoa sinulle suuren salaisuuden siitä.

Sinun sielusi on kuolematon. Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa, että se tulee elämään ijankaikkisesti, mutta myöskin, että se on elänyt äärettömän kauvan. Sinä siis et syntynyt, kun ruumiisi syntyi? Ei sinnepäinkään. Sinä astuit ruumiiseen aivan samalla tavalla kuin muutetaan taloon tai pannaan ylle

vaatepuku. Mutta kun talo on rappiolla, muutetaan pois, ja kun vaatteet ovat kuluneet, pannaan ne pois. Mutta mihinkä itse joudut? Muutat uuteen taloon ja hankit uuden puvun itsellesi.

Niin on myös sielusi laita. Luuletko nyt ensi kerran asuvasi ruumiissa? Ei niin, silloin sinä erehdyt. Monituisia kertoja ennenkin olet elänyt ruumiissa ja monta kertaa tämänkin jälkeen olet astuva alas lihaan. Eikö se ole kummallista? Sinun sielusi on kuolematon ja se vaihtaa monituisia kertoja vaatteita. Sanoihan Jeesuskin Johannes kastajasta: »hän on se Elias, jonka tuleman piti.»

Ei sinun pidä uskomaa, että Jumala tekee pilkkaa sinusta, että Jumala oikullisesti leikin vuoksi on sinut tänne lähettänyt tai, että olet tullut tänne suotta kuljeksimaan. Ei suinkaan, elämälläsi on suuri merkitys. Varmaankin olet kuullut, että elämä on koulu ja itse olet kokenut, että se on jotensakin kova koulu. Niin, elämä on todellakin koulu. Mutta mitä on koulu? Koulu on laitos, jossa opitaan. Sellainen on myös elämä. Sinä olet maan päällä oppiaksesi. Ja mitä sinun tulee oppia? Oppia viisautta, sinun tulee oppia tuntemaan Jumalaa ja tulemaan hänen kaltaisekseen. Etkö muista, mitä Jeesus sanoi: »olkaat sentähden täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.» Luuletko sinä, että Jeesus turhia löpötteli? Kyllä hän tarkoitti, mitä sanoi. Kyllä hän tarkoitti, että sinä ja että me kaikki tulisimme täydellisiksi. Ja kun hän sanoi, ett'emme tekisi syntiä, emme valehtelisi emmekä pettäisi, ett'emme pitäisi pahaa elämää emmekä tappelisi, emme vihastuisi emmekä eläisi siveettömästi, luuletko sinä, että hän loruja lasketteli? Ja kun hän pyysi meitä rakastamaan toisiamme, tekemään hyvää toisillemme ja elämään rauhassa, liekö hän silloin puhunut ainoastaan kauniita sanoja? Sitä en minä koskaan usko. Minä uskon, että hän todellakin sanoi meille, että me koettaisimme tulla täydellisiksi.

Mutta on hirveän vaikeata koettaa tulla täydelliseksi. Aina sitä voi teeskennellä ja olla tekopyhä ja näyttää jumaliselta ja sitten tehdä syntiä, kun luulee, ettei kukaan näe. Mutta surkuteltavia ovat tällaiset ihmiset. He koettavat pettää Jumalaa. Ei, todella puhdistaa sydämensä ja pyrkii Jumalan täydellisyyteen on jotenkin vaikea seikka, ja pitkälle me emme ehtisi, jos meillä ainoastaan olisi yksi lyhyt elämä käytettävänäimme. Mutta Jumala on tämänkin asettanut niin viisaasti, ettei meidän tarvitse valitella eikä joutua epätoivoon. Meidän sielumme on kuolematon ja se tulee monta, monta kertaa tänne alas maan päälle oppimaan. Ja ikäänkuin rakentaisimme taloa ja illalla lähtisimme levolle, jotta huomenna voisimme jatkaa siitä, mihin eilen lopetimme, niin on myös sielumme laita. On raskasta oppia viisautta, sen olemme jo sanoneet. Sen tähden täytyy meidän saada lepoa. Ja sen tähden ei Jumala anna meidän olla yhtä haavaa täällä maan päällä, siksi kunnes olisimme oppineet koko läksyn. Ei, kun elämän ehto koittaa, ja soitetaan levolle, niin saa meidän sielumme jättää ruumiin ja lähteä hetkeksi rauhaan, mutta kun aamutorvi kajahtaa, nousee se jälleen ylös ja jatkaa työtään siitä, mihin se viimeksi jäi. Ja tällä tavoin oppii sielu vähitellen tuntemaan Jumalaa ja tulemaan hänen kaltaisekseen. On ikäänkuin jos se siirrettäisiin luokalta toiselle ja joka kerta saisi vähä lisää oppia.

Ja katso, juuri tämän tähden ovat ihmiset niin erilaisia. Toinen on ollut vähä ahkerampi kuin toinen, toinen on oppinut vähä enemmän kuin toinen. Pidä sinä siitä huolta, ettet itse kuulu laiskojen joukkoon. Toinen on niin äärettömän kiltti ja hyvä, toinen voi olla niin hirveän ilkeä. Luuletko sinä, että Jumala on heidät sellaisiksi luonut? Pois se, silloinhan Jumala samalla olisi voinut luoda kaikki yhtä hyväksi — ja katso, niin hän juuri tekikin. Kaikkien sielut ovat niinkuin pienet lapset tai niinkuin enkelit, niin viattomat kuin Adam ja Eva paratiisissa, mutta kun koettelemuksen aika tulee, kun niiden tulee oppia olemaan hyviä keskellä elämän kiusauksia, silloin kyllä pahuus alussa voiton vie ja ne lankeevat synnin ansoihin, niinkuin nuoret, kokemattomat ihmiset ainakin. Mutta meidän kaikkien tehtävä on hankkia itsellemme voimaa ja viisautta, niin ettemme joutuisi pahuuden kahleisiin, ja jokaisen yksityinen asia on tehdä se niin hyvin kuin hän sen suinkin saattaa. Ja katso, kaikki eivät niinkään välitä ahkeruudesta, ne pyrkivät taivaallisen Isän täydellisyyteen hitaasti ja epätasaisesti, ja sen tähden on myös toinen viisaampi ja siveellisempi kuin toinen. Mutta, oma syy, jos jääpi muista jäljelle.

Sen tähden pitäisi käyttää jokaista elämää niin hyvin kuin vaan suinkin voi. Sillä sellainen kuin olet pannessasi illalla maata, sellainen sinä olet, kun huomenna nousee ylös. Ja sellainen kuin olet kuollessasi

tästä elämästä, sellainen sinä olet, kun jälleen synnyt seuraavaan. Muistathan sinä Jeesuksen sanat: »minkä ihminen kylvää, sen hän myös saa niittää» — »sillä mitalla, kuin te mittaatte tulee myös teille mitattaman.» Aivan niin se onkin, jos pahaa kylvät, niität myöskin pahaa. Mahdollisesti saat sinä nyt kärsiä muiden kautta sen tähden, että jossakin edellisessä elämässä olet koonnut kärsimyksiä muiden niskoille. Ja jos sinä nyt kärsit nälkää, niin sinun veljesi kyllä ovat kovia ja sydämettömiä eivätkä ole ihmisnimen arvoisia, jos ne kieltävät sinulta apuaan — mutta ajattelehan, ehkä sinä itse viime elämässäsi kovilla ja sydämettömillä sanoilla työnsit luotasi nälkäisen kerjäläisen. Äläkä sen tähden syytä Jumalaa! Sillä Jumala on vanhurskas ja antaa sinun itsesi kokea sen, minkä sinä muille olet tehnyt. Rikkaus, köyhyys ja vaivat, siinäpä ne kirjat, jotka meille opettavat viisautta, ja köyhyys usein tekee Jumalan tahdon noudattamisen helpommaksi kuin rikkaus kaikkine viettelyksineen. Voit joskus syntyä kuninkaaksi, toisen kerran köyhäksi työmieheksi — ehkä olit laiska kuninkaana ollessasi ja nyt saat kokea mitä raskas työ merkitsee. Tänään voit olla miljoonan omistaja, mutta, ellet käytä rahojasi muiden hyväksi, voi tapahtua, että seuraavan kerran synnyt kerjäläiseksi. Näin yksinkertainen on Jumalan oikeus. Sillä Jumala tahtoo, että tulisimme hänen kaltaisikseen ja että oppisimme rakastamaan toisiamme ja auttamaan toisiamme eikä olemaan itsekkäitä — ja se läksy maksaa moniakkin kyyneliä, jos me sitä vastustamme.

Mutta tiedätkö! Koeta ymmärtää, mitä Jumala elämälläsi tarkoittaa, koeta käsittää, kuinka suuri ja kaunis ja ihana se tarkoitus on, minkä hän on ihmiselle — kuolemattomalle ihmiselle — asettanut, ja kellä on silloin enää aikaa surra? Oi ei, iloitkaamme ja koettakaamme täyttää hänen tahtoansa. Elämä on raskas ainoastaan sille, joka ei täytä Jumalan tahtoa. Sillä, vaikkapa pyrkiminen Jumalan täydellisyyteen olisi kuinkakin vaikea tehtävä, niin maan päällä ei löydy mitään suloisempaa. Jumala ompelee kanssamme — kukapa silloin voi meitä vastustaa?

Ja olemmehan kuolemattomat. Kun rakastamme, rakastamme ijankaikkisesti. Kaksi, kolme, neljä, viisi — monta ihmistä rakastaa toinen toistaan, ja he ovat kuolemattomat. Kukapa sitten voi heidät erottaa? Ei kuolema. He tapaavat jälleen toisensa. He rakastavat uudelleen. Ja elämä on suloinen.

Ystävänä, ken oletkaan, joka tämän luet, ota vastaan tervehdys minulta. Ja jos olisitkin ainoa kodissasi, ympäristössäsi, joka kuulisit Jumalan kuiskeen sydämestäsi, niin älä säikähdä äläkä tunne itseäsi yksinäiseksi. Kuuntele sinä Jumalan ääntä ja seuraa häntä, sillä parempi on, että Jumala on puolellamme kuin koko maailma. — Ole tervehditty!

Helsingissä, Viktor Pettersson ja Kumpp. Kirjapaino-Osakeyhtiö, 1897.